

Verzonden: 12 maart 2026

Zaak 2025-161

Datum uitspraak: 11 februari 2026

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

appellante
(gemachtigde: mr. M.P. Harten)

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit, gevestigd te Heerlen, verweerster.

1. Procesverloop

- 1.1 Bij beslissing van 9 oktober 2025 (kenmerk: U2025 07886/cn2) heeft de Commissie voor de examens aan appellante medegedeeld dat sprake is van fraude en onregelmatigheden bij het afleggen van het tentamen d.d. 20 september 2025 van de cursus PB0332, Inleiding in de arbeids- en organisatiepsychologie. De Commissie heeft besloten het tentamen ongeldig te verklaren met verlies van een tentamenkans.
- 1.2 Bij tweede beslissing van 9 oktober 2025 (kenmerk: U2025 07887/cn2) heeft de Commissie voor de examens aan appellante medegedeeld dat sprake is van (ernstige) fraude en onregelmatigheden bij het afleggen van het (thuis)tentamen d.d. 22 september 2025 van de cursus PB0214, Psychologie van arbeid en gezondheid. De Commissie heeft besloten het tentamen ongeldig te verklaren met het verlies van drie tentamenkansen. Voorts heeft de Commissie besloten appellante het recht te ontnemen op het judicium (summa) cum laude bij het voldoen aan de cijfercriteria. Tot slot heeft de Commissie appellante met ingang van 9 oktober 2025 gedurende zes maanden het recht ontnomen om tentamen te doen voor alle cursussen uit het aanbod van de Open Universiteit.
- 1.3 Appellante heeft gelijktijdig beroep aangetekend tegen de onder 1.1 en 1.2 genoemde beslissingen. Deze uitspraak ziet toe op het beroepschrift gericht tegen de onder 1.2 genoemde beslissing. Over het beroepschrift gericht tegen de onder 1.1 genoemde beslissing (zaaknummer: CBE2025-159) wordt separaat uitspraak gedaan.
- 1.4 Verweerster en appellante zijn niet gekomen tot een minnelijke schikking. Appellante heeft bij e-mail van 11 november 2025 aangegeven haar beroep te willen doorzetten, waarna verweerster een verweerschrift heeft ingediend.
- 1.5 Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 11 februari 2026, gelijktijdig met het beroepschrift van appellante met zaaknummer CBE2025-159, waarbij verweerster, vertegenwoordigd door mevrouw prof. mr. A.L.H. Ernes, voorzitter Commissie voor de examens, en mevrouw mr. M.F.R.H. Ruijschop, ambtelijk secretaris van de Commissie voor de examens, via videobelverbinding hebben deelgenomen aan de hoorzitting. Appellante en haar gemachtigde, , hebben eveneens via videobelverbinding aan de zitting deelgenomen.

2. Overwegingen

Het beroep van appellante

2.1 Appellante heeft op 22 september 2025 thuis tentamen afgelegd, waarbij surveillance via proctoring plaatsvond. Appellante is het niet eens met de beslissing van 9 oktober 2025 en verzoekt het College de bestreden beslissing te vernietigen, althans te herroepen wegens schending van het zorgvuldigheidsbeginsel conform artikel 3:2 Algemene wet bestuursrecht (Awb), het motiveringsbeginsel (artikel 3:46 Awb), het evenredigheidsbeginsel (artikel 3:4 Awb) en wegens feitelijke en procedurele onjuistheden in de bewijsvoering. Subsidiair verzoekt appellante om herziening van de beslissing met mildere sancties en een mondelinge zitting met inzage in het bewijsmateriaal. Appellante benadrukt dat zij niet eerder sancties kreeg opgelegd wegens fraude of onregelmatigheden.

De conclusie van verweerster, dat sprake is van fraude omdat een tweede persoon in de ruimte aanwezig zou zijn (gebaseerd op geluiden en blikbewegingen), vanwege de frequentie van blikbewegingen naar links, omdat een onvolledige roomscan gemaakt is en omdat de tweede camera niet goed gepositioneerd is, is volgens appellante een subjectieve interpretatie van de tentamenbeelden. Zodoende kan niet buiten redelijke twijfel worden vastgesteld dat fraude is gepleegd, zoals wel vereist is op grond van vaste jurisprudentie van de Raad van State, waarbij appellante verwijst naar CBHO 2022/040 en CBHO 2022/058. Bovendien is geen objectief bewijs geleverd van concrete beïnvloeding van het tentamenresultaat, nu er geen sprake is van hoorbare interactie, het voorlezen van antwoorden of afwijkende antwoordpatronen.

2.2 Ten aanzien van de vermeende tweede persoon in de ruimte, voert appellante het volgende aan:

- 2.2.1 In haar beroepschrift benadrukt appellante dat er geen tweede persoon in de ruimte aanwezig is, maar dat geluiden afkomstig waren van externe bronnen zoals werkmannen op het dak en hun radio/geluidspeler. De aanwezigheid van een tweede persoon in de kamer is volgens appellante gebaseerd op auditieve ruis en visuele aannames, zonder concreet bewijs van communicatie of beïnvloeding. Appellante heeft een foto overlegd van haar raam, waaruit volgens appellante haar kamerindeling blijkt en duidelijk wordt dat er niemand ongemerkt naast haar kon staan.
- 2.2.2 In het kader van het verzoek van appellante omtrent een voorlopige voorziening, heeft appellante aangegeven dat de persoon die op de tentamenbeelden van het tentamen PB0332 te zien is, haar broer is. Appellante geeft daarbij aan dat hij zichtbaar is op de opname, voordat het tentamen gestart is en dat zijn aanwezigheid geen verband hield met het tentamen. Voorts stelt appellante dat aan de rechterkant van de kamer een raam is dat uitkijkt op het dak waarop haar broer aan het werk is. Met "bukken" bedoelde haar broer dat hij moest bukken om uit beeld te blijven en werkzaamheden buiten te kunnen voortzetten.
- 2.2.3 Tijdens de hoorzitting heeft appellante aangegeven dat de persoon die in beeld is op de tentamenopname van het tentamen PB0332, haar broertje van dertien is die helpt bij het instellen van het scherm, voorafgaand aan het tentamen. Dit is een andere broer, dan degene die werkzaamheden op het dak uitoefent. Appellante benadrukt dat beide broers haar niet zouden kunnen helpen met het tentamen, gelet op hun leeftijd dan wel hun scholing. Appellante benadrukt tevens dat na de start van het tentamen geen sprake is van hoorbare interactie met een tweede persoon in de ruimte en dat zodoende geen enkel bewijs is geleverd van beïnvloeding van het tentamenresultaat.
- 2.2.4 Appellante heeft ter zitting benadrukt dat enkel bij het tentamen PB0332 voorafgaand aan het beantwoorden van de tentamenvragen iemand in de ruimte was. Dit was bij het tentamen PB0214 niet het geval. Voor wat betreft de mannenstem die hoorbaar is op de opname van het tentamen PB0214, heeft appellante ter zitting aangegeven dat dit haar broer was die werkzaamheden op het dak verrichtte.

- 2.3 Ten aanzien van de blikbewegingen van appellante, voert zij aan dat zij om zich heen kijkt om zich te concentreren, dan wel dat blikbewegingen worden veroorzaakt door afleiding en stress. Desgevraagd heeft appellante aangegeven dat zij het beeldscherm in- en uitzoomt om tentamenvragen beter te kunnen lezen.
- 2.4 Ten aanzien van de geconstateerde onregelmatigheden (in casu de verrichte roomscan, het niet correct tonen van de oren en de opstelling van de tweede camera), heeft appellante ter zitting aangegeven dat haar beroep zich daar niet tegen richt, maar zij merkt op dat de roomscan haastig is uitgevoerd zonder frauduleuze intentie. Appellante haalt daarbij het document 'Thuisentamens: voorkom ongeldigverklaring' aan, waarin een haastige roomscan als een veelvoorkomende fout wordt genoemd, hetgeen de verklaring van appellante volgens haar onderschrijft.
- 2.5 De schending van diverse beginselen van behoorlijk bestuur in de beslissing van verweerster heeft appellante, mede onder verwijzing naar jurisprudentie (ECLI:NL:RVS:2025:1831, ECLI:NL:RVS:2025:3551, ECLI:NL:RVS:2025:6327 en ECLI:NL:RVS:2025:5878), van de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak (hierna: de Afdeling) als volgt gemotiveerd:
- 2.5.1 Volgens appellante werd het zorgvuldigheidsbeginsel (art. 3:2 Awb) geschonden, nu bewijs slechts berust op subjectieve interpretaties van proctorbeelden. Appellante heeft geen inzage gekregen in de opnames van het tentamen, hetgeen haar belemmert in een adequate verdediging. Uit ECLI:NL:RVS:2023:3908 volgt dat bij fraudebeschuldigingen alle relevante feiten en omstandigheden moeten worden onderzocht, inclusief alternatieve verklaringen. Verweerster heeft volgens appellante niet nader onderzocht of geluiden extern waren, noch eiseres in staat gesteld de beelden te weerleggen, waarmee tevens het beginsel van hoor- en wederhoor is geschonden.
- 2.5.2 Volgens appellante is het evenredigheidsbeginsel (3:4 Awb) geschonden, omdat de opgelegde sanctie niet in verhouding staat tot de aard van de ernst en de feiten. Appellante verwijst naar ECLI:NL:RVS:2023:3908, waarin wordt benadrukt dat sancties proportioneel moeten zijn, met weging van alle omstandigheden, zoals studievertraging en afwezigheid van opzet. Een afweging van de belangen van appellante ontbreekt, aldus appellante, en er zijn geen alternatieve sancties overwogen. Appellante benadrukt dat de zwaarste sanctie werd opgelegd op basis van interpretatie van de tentamenbeelden, zonder deskundig onderzoek, beeldanalyse of audiotechnische verificatie.
- 2.5.3 Volgens appellante is het motiveringsbeginsel (3:46 Awb) geschonden, omdat de beslissing van verweerster standaardformuleringen bevat zonder dat de beslissing is toegespitst op de individuele situatie van appellante of haar zienswijze hierin is meegenomen. Verweerster heeft nagelaten te motiveren waarom de door appellante gegeven verklaring in haar zienswijze d.d. 23 september 2025 ongeloofwaardig zou zijn of waarom de opgelegde sanctie evenredig en proportioneel is. Volgens appellante volgt uit ECLI:NL:RVS:2025:3585 dat de motivering inzichtelijk moet maken waarom een bepaalde sanctie opgelegd wordt, gelet op de ernst van de gedraging van de student en de gevolgen voor de student en waarom deze sanctie proportioneel is. Dat is hier niet het geval. Tevens heeft verweerster nagelaten in de overwegingen te betrekken dat appellante niet eerder werd gestraft en dat sprake is van een misverstand wegens de dakwerkzaamheden.
- 2.5.4 Appellante is van mening dat sprake is van schending van het recht op een eerlijk proces (art. 6 EVRM), nu zij geen inzage heeft gekregen in het volledige proctormateriaal en geen mogelijkheid heeft gekregen om een mondelinge toelichting te geven.
- 2.6 Ten aanzien van de kwalificatie ernstige fraude wegens recidive, voert appellante aan dat zij op 20 september 2025 het tentamen aflegde voor de cursus PB0332 en op 22 september het onderhavige tentamen aflegde. Het gaat, aldus appellante, om twee tentamens die kort na elkaar werden afgelegd. Volgens appellante is recidive bewuste herhaling van handelen na het

krijgen van een waarschuwing. Er kan dan ook volgens appellante geen sprake zijn van recidive, omdat zij niet eerder een waarschuwing ontving, maar op 9 oktober 2025 twee besluiten ten aanzien van de hiervoor genoemde tentamens ontving. Daarmee ontbreekt volgens appellante de juridische basis om tot de kwalificatie ernstige fraude te komen. Bovendien werd niet eerder een sanctie opgelegd aan appellante vanwege fraude of onregelmatigheden. Appellante voert aan dat de definitie van recidive, zoals verweerster deze hanteert, niet valt af te leiden uit het Examenreglement of andere objectieve stukken.

- 2.7 Appellante voert voorts aan dat de opgelegde sanctie schade met zich meebrengt ten aanzien van haar studievoortgang, nu zij wel onderwijs mag volgen, maar geen tentamens kan afleggen. Bovendien heeft de beslissing een psychische impact.
- 2.8 Ten aanzien van de aanvullende beslissingen d.d. 3 februari 2026, die door verweerster zijn overgelegd naar aanleiding van tentamens die appellante aflegde in de periode 7 juni tot en met 13 september 2025, benadrukt appellante dat tegen deze beslissingen nog beroep zal worden ingesteld en dat deze nog niet in rechte vaststaan. Evenwel heeft appellante er geen bezwaar tegen als deze beslissingen door verweerster worden ingebracht in deze beroepsprocedure.
- 2.9 Appellante verzoekt het College tot slot nog om het examengeld te vergoeden, alsmede proceskosten en griffierecht.

Het standpunt van verweerster

- 2.10 Verweerster heeft tot taak om de kwaliteit van de tentamens en examens te borgen op grond van artikel 7:12b van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW). Verweerster is voorts op grond van de wet en de vigerende Onderwijs- en examenregeling (OER) (artikel 4:16 onder m) bevoegd een tentamen of een onderdeel daarvan ongeldig te verklaren als een juist oordeel omtrent kennis, inzicht en vaardigheden van de tentamenkandidaat op basis van het tentamen of dat onderdeel niet mogelijk is gebleken of wanneer de kwaliteit van het tentamen of examen niet geborgd kan worden. Onder verwijzing naar artikel 1.3 lid bb OER en artikel 2.4.2 lid 1 Examenreglement, voert verweerster aan dat een onregelmatigheid iedere gebeurtenis is waardoor het kennen en kunnen van de kandidaat niet kan worden vastgesteld of de kwaliteit van het tentamen niet kan worden geborgd. Verweerster licht toe dat een onregelmatigheid of vermoeden van fraude tijdens een tentamen-sessie met toezicht middels proctoring niet wordt geconstateerd door de proctorsoftware, maar door de surveillant die de proctorbeelden achteraf beoordeelt, zoals geregeld in Bijlage 2 onder 2 q van de OER en het Privacystatement.
- 2.11 Onder verwijzing naar artikel 2.3.2 lid 1 van het Examenreglement 2025-2026, voert verweerster aan dat onder fraude wordt verstaan ieder – al dan niet opzettelijk – handelen of nalaten van een tentamenkandidaat welke het vormen van een juist oordeel over zijn kennis, inzicht en vaardigheden geheel of gedeeltelijk onmogelijk maakt en/of het al dan niet opzettelijk beïnvloeden van (onderdelen) van het examenproces met als doel het resultaat van het tentamen te beïnvloeden. Voorts is op grond van artikel 2.3.4 lid 2a sub V van het Examenreglement sprake van ernstige fraude / verzwarende omstandigheden in geval van recidive.
- 2.12 In algemene zin geeft verweerster aan dat de inschrijfduur voor de cursus PB0214 is ingegaan op 28 augustus 2025 en zal eindigen op 27 augustus 2026. De cursus wordt getentamineerd middels twee deeltentamens. Het onderhavige tentamen betreft één van de twee Digitale individuele tentamens (DIT), die bij deze cursus hoort. Appellante heeft op 22 september 2025 het tentamen afgelegd voor de cursus PB0214, waarbij surveillanten de volgende onregelmatigheden c.q. fraudegevallen hebben geconstateerd:
- er is een onduidelijke en onvolledige roomscan gemaakt, omdat appellante niet de gehele ruimte laat zien;
 - de tweede camera is niet goed gepositioneerd, waardoor deze niet over de schouder van appellante meekijkt;

- appellante toont de oren niet voor de camera conform de instructies;
- er is een persoon in de ruimte met wie appellante communiceert;
- na de start van het tentamen wordt een patroon zichtbaar waarbij appellante steeds naar links kijkt en vervolgens een tentamenvraag beantwoordt;
- appellante vergroot het scherm.

- 2.13 Verweerster heeft op 23 september 2025 aan appellante kenbaar gemaakt dat sprake is van een vermoeden van onregelmatigheid c.q. fraude. Appellante heeft op 23 september 2025 haar zienswijze hierop kenbaar gemaakt, waarbij zij ontkent dat er een persoon in de kamer aanwezig is en aangeeft dat geluiden afkomstig zijn van buitenaf.
- 2.14 Ter onderbouwing van het standpunt van verweerster, heeft verweerster bij het verweerschrift schermopnames overlegd. Op deze schermopnames is volgens verweerster een persoon zichtbaar op het bed achter appellante, is te zien hoe de tweede camera onjuist gepositioneerd wordt, zijn reflecties zichtbaar in het oog van appellante en is te zien dat appellante naar links kijkt. Tevens heeft verweerster bij het verweerschrift de opnames van het tentamen overgelegd. Volgens verweerster is op de tentamenbeelden van het onderhavige tentamen, in samenhang bekeken met de tentamenbeelden van het tentamen PB0332, te zien en te horen dat appellante communiceert met een tweede persoon in de ruimte, onder meer over hoe die tweede persoon zijn vingers moet positioneren. Hieruit maakt verweerster op dat de persoon in de ruimte met het aantal vingers laat zien welk antwoordalternatief appellante moet kiezen. Verweerster geeft aan dat appellante op het moment van indiening van het verweerschrift geen gebruik heeft gemaakt van het recht op inzage in de beelden op grond van de OER. Verweerster benadrukt dat in de brief van 23 september 2025 aan appellante is aangegeven dat appellante een dergelijk inzagerecht heeft. Zodoende kan geen sprake zijn van schending van een eerlijk proces.
- 2.15 Ten aanzien van de motivering van de beslissing, geeft verweerster aan dat appellante niet de volledige ruimte laat zien en de camera niet correct heeft gepositioneerd. Voorts is er een tweede persoon in de ruimte aanwezig met wie gecommuniceerd wordt en appellante laat haar oren niet zien. Zodoende is sprake van onregelmatigheden, respectievelijk fraude. Volgens verweerster is zodoende geen sprake van een motiveringsgebrek, feitelijke onjuistheid of gebrek aan bewijs.
- 2.16 Verweerster is onder verwijzing naar de beslissing met kenmerk U2025 07886/cn2, van mening dat sprake is van recidive, omdat appellante eerder dergelijk gedrag heeft vertoond. De recidive is gelegen in het feit dat sprake is van herhaling van frauduleus handelen bij het tentamen van 22 september 2025, ten opzichte van het tentamen van 20 september 2025. Volgens verweerster kent het Examenreglement geen bepaling waarin eerst een waarschuwing moet worden gegeven, voordat tot de kwalificatie recidive kan worden overgegaan.
- 2.17 Verweerster is van mening dat sprake is van een evenredige sanctie, gelet op de gedragingen van appellante en het feit dat sprake is van recidive. Verweerster acht de opgelegde sanctie in lijn met de WHW en het Examenreglement en benadrukt dat de sanctie een gangbare maatregel is. Verder benadrukt verweerster dat sprake is van een herstelsanctie, niet van een strafsanctie. Verweerster is van mening dat appellante niet onevenredig in haar belangen wordt geschaad, omdat zij nog steeds mag deelnemen aan het onderwijs. Indien appellante wordt belemmerd in haar studievoortgang, dan is dat een (indirect) gevolg van haar handelen. Voorts geeft verweerster aan dat appellante spreekt over onherstelbare schade, maar deze niet nader motiveert.
- 2.18 Tot slot geeft verweerster aan dat een tweede beroep inzake een soortgelijk fraudegeval door appellante voorligt bij het College, alsmede dat inmiddels nog zes beslissingen zijn genomen inzake (ernstige) fraude, waarbij sprake is van soortgelijke gedragingen door appellante.

Het oordeel van het College

2.19 Het College stelt voorop dat de taken en bevoegdheden van het College niet strekken tot het opnieuw beoordelen van de beslissing van verweerster. Het College toetst of de beslissing voldoende zorgvuldig tot stand is gekomen en of deze voldoende is onderbouwd. Dit brengt met zich mee dat de beslissing van verweerster slechts voor vernietiging in aanmerking komt als deze in strijd is met enige regel van geschreven of ongeschreven recht. Het College is, toetsend binnen de hierboven aangegeven grenzen, op grond van de gedingstukken en het verhandelde ter zitting en op grond van de door verweerster verstrekte onderbouwing, van oordeel dat de beslissing van verweerster in rechte standhoudt. Dat oordeel berust op de volgende overwegingen.

Ten aanzien van de geconstateerde onregelmatigheden

2.20 Het College overweegt dat artikel 2.4.2 van het Examenreglement 2025-2026 het volgende bepaalt:

1. *Een onregelmatigheid is iedere gebeurtenis bij een tentamen waardoor het kennen en kunnen van de kandidaat niet kan worden vastgesteld of de kwaliteit van het tentamen of examen niet kan worden geborgd.*
2. *Van een onregelmatigheid is in elk geval sprake wanneer:*
 - a. *Het door een student handelen in strijd met de instructies, vermeld in het cursusmateriaal of de regelgeving die betrekking hebben op de verplichtingen bij het afleggen van een tentamen of bijzondere verplichting, zie hiervoor ook bijlage 7: Instructies in verband met de tentamenzitting.*
 - b. *Het door een student niet volgen van de aanwijzingen/instructies van de surveillant dan wel bij een (digitale) tentamensessie.*
Voorbeelden van het door onder a en b genoemde zijn:
(...)
2. *Voor tentamens welke afgenomen worden middels proctoring*
(...)
 - *Het tijdens de tentamensessie communiceren met andere personen niet zijnde de surveillant;*
(...)
 - *Het tijdens de tentamensessie aanwezig zijn van andere personen in de tentamenruimte.*
 - *Student maakt geen correcte roomscan*
(...)
 - *Student stelt de tweede camera niet op conform de instructies, waarbij student, de werkplek en het bureaublad duidelijk in beeld moeten zijn tijdens de tentamensessie.*

2.21 Bijlage 7 van het Examenreglement bepaalt ten aanzien van tentamens die middels proctoring worden afgenomen:

- Wanneer het tentamen middels proctoring wordt afgenomen, dient de student gedurende de hele tentamensessie de instructies te volgen, zoals*
(...)
- *een 360 graden roomscan te maken, inclusief het tonen van het hele (schone) bureaublad en de ruimte onder het bureaublad, conform de daarvoor verstrekte instructies;*
(...)
 - *alleen in de ruimte aanwezig te zijn;*
 - *niet communiceren met andere personen;*
 - *niet samen te werken, in welke vorm dan ook;*
(...)

- *zijn oren en polsen voor de camera te tonen conform de instructies;*
(...)
- *zijn tweede camera zodanig op te stellen, waarbij student, de werkplek en het bureaublad duidelijk in beeld moet zijn*

2.22 Artikel 2.3.2 van het Examenreglement bepaalt voorts:

Onder fraude wordt in ieder geval verstaan ieder – al dan niet opzettelijk - handelen of nalaten van een tentamenkandidaat welke het vormen van een juist oordeel over zijn kennis, inzicht en vaardigheden geheel of gedeeltelijk onmogelijk maakt en/of het al dan niet opzettelijk beïnvloeden van (onderdelen van) het examenproces met als doel het resultaat van het tentamen te beïnvloeden. Voorgaande zin is eveneens van toepassing op het aanzetten van andere studenten tot fraude.

2.23 Artikel 2.3.4 lid 1 en 2 van het Examenreglement bepalen onder andere:

1. Er is sprake van ernstige fraude als bedoeld in artikel 7.12b lid 2 WHW als de CvE reeds eerder heeft vastgesteld dat student zich schuldig heeft gemaakt aan fraude en hem daarvoor ten minste zes maanden de deelname ontzegt aan een of meer tentamens.

2. Er kan sprake zijn van ernstige fraude in volgende gevallen:
(...)
a. (...)
V. recidive

2.24 Voorts bepaalt artikel 7.12b lid 2 WHW:

Indien een student of extraneus fraudeert, kan de examencommissie de betrokkene het recht ontnemen één of meer door de examencommissie aan te wijzen tentamens of examens af te leggen, gedurende een door de examencommissie te bepalen termijn van ten hoogste één jaar. Bij ernstige fraude kan het instellingsbestuur op voorstel van de examencommissie de inschrijving voor de opleiding van de betrokkene definitief beëindigen.

2.25 Ten aanzien van mogelijke sancties, bepaalt artikel 2.3.6 van het Examenreglement:

1. Indien de CvE tot het oordeel komt dat er sprake is van fraude of plagiaat, wordt altijd geweigerd de uitslag van het desbetreffende tentamen c.q. bijzondere verplichting vast te stellen of wordt het desbetreffende tentamen c.q. bijzondere verplichting ongeldig verklaard, hetgeen schriftelijk aan de student wordt medegedeeld.

2. Voorts kan de CvE de volgende sancties opleggen:
a. *Het verlies van een of meerdere tentamenkansen, waarop krachtens de inschrijvingsvoorwaarden recht bestaat.*
b. *Het aan student gedurende een door de CvE te bepalen termijn van ten hoogste één jaar ontnemen van het recht een of meer bij het besluit aan te wijzen tentamens of bijzondere verplichtingen aan de OU af te leggen.*
c. *Het weigeren vrijstelling binnen een OU-opleiding te verlenen op basis van tentamens die, gedurende de periode waarin de student is uitgesloten van deelname aan tentamens, aan een zusterfaculteit zijn*

afgelegd.

d. Het weigeren vrijstelling binnen een OU-opleiding te verlenen op basis van tentamens die aan een zusterfaculteit zijn afgelegd. Wanneer het cijfer toch is vastgesteld, heeft dat voor het vermoeden van fraude of de fraudeprocedure geen gevolgen. De CvE is immers bevoegd om een tentamen achteraf ongeldig te verklaren en te verwijderen uit het administratiesysteem.

*e. Het weigeren om een *judicium (summa) cum laude* te verlenen aan betreffende student.*

f. Het instellingsbestuur verzoeken aangifte te doen vanwege het plegen van valsheid in geschrifte dan wel oplichting.

g. Bij ernstige fraude als gedefinieerd in artikel 2.3.5 kan de CvE het instellingsbestuur adviseren te besluiten de inschrijving voor de opleiding van de betrokkene definitief te beëindigen zoals bepaald in art. 7.12b lid 3 WHW en in het Studentenstatuut van de Open Universiteit.

h. Bij ernstige fraude als gedefinieerd in artikel 2.3.5 kan de CvE het instellingsbestuur adviseren aangifte te doen bij de politie.

3. Bij het opleggen van een sanctie wegens geconstateerde fraude houdt de CvE, benevens het bepaalde in lid 2, de regel aan dat de opgelegde sanctie in verhouding staat tot de geconstateerde fraude hetgeen het volgende betekent:

a. Bij een eerste constatering van fraude is de sanctie milder dan bij herhaling van fraude; student wordt dan tevens gewaarschuwd voor de consequenties van herhaling namelijk verzwaring van de sanctie.

b. Fraude in de afstudeerfase resp. bij het afleggen van het examen van een opleiding wordt zwaarder bestraft dan fraude in een eerdere fase van de opleiding.

- 2.26 Het College overweegt dat de Afdeling ten aanzien van fraude (bijvoorbeeld ECLI:NL:RVS:2023:2963) de volgende maatstaf hanteert:

De Afdeling ziet zich voor de vraag gesteld of de feiten en omstandigheden zoals deze voorliggen de conclusie kunnen dragen dat buiten redelijke twijfel is komen vast te staan dat [appellante] heeft gefraudeerd. Die vraag beantwoordt zij ontkennend. Uit artikel 6 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden volgt dat het bestuursorgaan, in dit geval de examencommissie, moet bewijzen dat in een concreet geval een overtreding is gepleegd. In geval van twijfel moet het bestuursorgaan aan de betrokkene het voordeel van de twijfel gunnen (vergelijk overweging 4.8.3 van het arrest van de Hoge Raad van 15 april 2011, ECLI:NL:HR:2011:BN6324, en de uitspraak van de Afdeling van 10 juli 2013, ECLI:NL:RVS:2013:234).

- 2.27 Het College constateert aan de hand van de door verweerster overgelegde printscreens dat:
- de roomscan onduidelijk is;
 - de tweede camera niet goed gepositioneerd is, omdat deze niet over de schouder van appellante meekijkt, maar haar van de zijkant filmt;
 - appellante naar links kijkt.

Het College vermeldt daarbij volledigheidshalve dat zij niet overtuigd is dat er een persoon zichtbaar is op het bed achter appellante. Aan de hand van de opnames van het tentamen, stelt het College vast dat het hier om een kledingstuk gaat.

- 2.28 Het College constateert dat op de door verweerster overlegde opnames van het tentamen PB0332 het volgende zichtbaar en hoorbaar is:
- appellante maakt een roomscan, waarbij zij nalaat de hoek links voor en achter haar in beeld te brengen;
 - appellante positioneert haar tweede camera niet goed en brengt daardoor enkel haar linker zijkant in beeld;
 - appellante staat op en stapt naar rechts, waarop links in beeld een hand verschijnt en een mannenstem vraagt: "sta ik erop?" Waarop appellante: "nee" antwoordt. Vervolgens zegt appellante: "je ziet niemand". De mannenstem vraagt: "hè?" appellante herhaalt: "je ziet niemand".
 - er vindt een gesprek plaats tussen appellante en de man in de ruimte, waarbij de man zegt: "als je zo een foto maakt...". Dit is deels niet hoorbaar door het gehoeft van appellante. De man geeft appellante instructies hoe ze haar camera moet positioneren. De man zegt: "je ziet mij sowieso niet" en verschijnt vervolgens links van appellante in beeld.
 - appellante kijkt links omhoog en de man praat weer, hoewel zijn exacte woorden niet goed te verstaan zijn. Appellante zegt: "je moet je vinger zo.." de man vraagt: "zo?" Appellante zegt: "omdat ik anders zo moet kijken". Vervolgens zegt appellante: "mag ik starten?" de man beaamt dit en appellante start het tentamen.
 - appellante start het tentamen en zoomt het beeldscherm regelmatig in en uit. Vervolgens wordt een patroon zichtbaar, waarbij appellante telkens links omhoog kijkt, daarna een antwoordalternatief kiest en dan doorklikt naar de volgende tentamenvraag.
- 2.29 Het College constateert dat op de door verweerster overlegde opnames van het tentamen PB0214 het volgende zichtbaar en hoorbaar is:
- er is iemand in de ruimte die tegen appellante praat. Appellante reageert hierop met "hmm";
 - appellante start met het maken van de roomscan. De persoon in de kamer vraagt: "Wanneer moet ik bukken?" Appellante zegt: "zometeen". Vervolgens zegt appellante: "Hmm... ja".
 - appellante brengt de hoek links naast haar niet in beeld bij het maken van de roomscan;
 - appellante toont haar oren niet volledig;
 - appellante zegt nogmaals: "ja" en gaat vervolgens over tot het plaatsen van de tweede camera;
 - appellante plaatst de tweede camera links naast zich;
 - appellante start het tentamen op en zoomt het beeldscherm regelmatig in en uit. Vervolgens wordt een patroon zichtbaar, waarbij appellante naar links kijkt, een antwoordalternatief kiest en doorklikt naar de volgende tentamenvraag.
- 2.30 Het College stelt vast dat bij het onderhavige tentamen in ieder geval sprake is van de volgende onregelmatigheden:
- er is een onvolledige roomscan gemaakt;
 - de tweede camera is onjuist gepositioneerd;
 - appellante toont haar oren niet volledig;
 - er is een tweede persoon in de kamer aanwezig, met wie appellante hoorbaar en onhoorbaar communiceert.
- Ten aanzien van de roomscan, de positionering van de tweede camera en het tonen van haar oren, overweegt het College dat appellante deze onregelmatigheden niet betwist en ter zitting heeft aangegeven dat haar beroep hier ook niet tegen gericht is. Het College zal deze onregelmatigheden verder buiten beschouwing laten bij zijn overwegingen, maar benadrukt dat enkel op grond hiervan het kennen en kunnen van appellante niet kan worden vastgesteld en de kwaliteit van het tentamen niet kan worden geborgd. Verweerster kon op basis hiervan in ieder geval overgaan tot ongeldigverklaring van het tentamen.
- 2.31 Verder is voor het College, toetsend aan de hand van de hiervoor genoemde wet- en regelgeving en jurisprudentie, in samenhang met de beelden van het tentamen, buiten redelijke twijfel vast komen te staan dat sprake is van fraude door de aanwezigheid van een tweede persoon in de ruimte. Het College baseert dit oordeel op de volgende overwegingen:

- 2.31.1 Het College volgt appellante niet in haar toelichting ten aanzien van de tweede persoon in de ruimte, temeer nu deze verklaring van appellante steeds wijzigt. In haar beroepschrift geeft zij aan dat er geen tweede persoon in de ruimte is. Vervolgens geeft appellante in haar verklaring d.d. 10 november 2025 ten aanzien van haar verzoek om een voorlopige voorziening aan dat haar broer hoorbaar is die werkzaamheden verrichtte op het dak. Het College acht deze toelichting van appellante niet geloofwaardig. Op de tentamenopname is duidelijk te horen dat er een persoon in de kamer aanwezig is, wanneer appellante start met het maken van de roomscan. Vervolgens overleggen appellante en de tweede persoon in de ruimte wanneer diegene moet bukken. De uitleg van appellante, dat haar broer zou vragen wanneer hij moet bukken om werkzaamheden aan het dak voort te zetten, acht het College tevens ongeloofwaardig, temeer nu deze persoon niet uit de kamer verdwijnt. Aan de hand van de opnames van het tentamen, bevindt de deur van de kamer zich rechts achter appellante. De tweede persoon is hoorbaar op de opname zodra appellante start met het maken van de roomscan en verlaat nimmer achter appellante langs de kamer. Voor het College is daarom aannemelijk geworden dat de tweede persoon gedurende het tentamen in de kamer blijft.
- 2.31.2 Bovendien overweegt het College dat het in de ruimte aanwezig zijn van een persoon, anders dan de tentamenkandidaat, een onregelmatigheid op zich vormt. Voorts mag ook niet met die persoon gecommuniceerd worden. Daarbij overweegt het College dat artikel 1.3 sub ss van de Onderwijs- en examenregeling (OER) wobacheloropleidingen algemeen 2025-2026 de tentamensessie als volgt definieert:

tentamensessie: de duur van het tentamen inclusief, bij een tentamen met toezicht middels proctorsoftware, de mogelijkheid om 15 minuten voorafgaand aan het aanvangstijdstip van het tentamen in te loggen.

De tentamensessie was zodoende reeds aangevangen, toen de andere persoon hoorbaar was. Zelfs wanneer de tweede persoon de kamer zou hebben verlaten, hetgeen het College onder verwijzing naar de voorgaande overweging niet aannemelijk acht, vormt het enkel aanwezig zijn van een tweede persoon in de ruimte tijdens de roomscan al een onregelmatigheid op zich.

- 2.31.3 Het College stelt vast dat na de start van de tentamensessie, maar voordat de eerste tentamenvragen in beeld zijn, een mannelijke stem hoorbaar is, die niet van appellante afkomstig is. Voorts vraagt deze stem aan appellante wanneer hij moet bukken en geeft appellante aan deze persoon aan wanneer hij moet bukken. Het College stelt vast dat appellante dit doet zodat de tweede persoon niet in beeld komt. Het College overweegt tevens dat appellante de linkerhoek van de kamer niet in beeld brengt, de vragen op het beeldscherm regelmatig in- en uitzoomt en steeds naar links kijkt, alvorens een vraag te beantwoorden. Wanneer het College de beelden van het tentamen PB0214 in samenhang met de tentamenbeelden van PB0332 bekijkt, komt het College tot de conclusie dat appellante het frauduleus handelen van het tentamen PB0332 herhaalt bij het tentamen PB0214 en door de tweede persoon in de ruimte wordt geholpen bij het beantwoorden van de tentamenvragen. Het College verwijst volledigheidshalve naar de overwegingen van het College inzake CBE2025-159. Voor het College is aan de hand van de opnames van het tentamen PB0332 en het daarin vastgelegde overleg tussen appellante en de tweede persoon vast komen te staan dat de tweede persoon in de ruimte een aantal vingers ophoudt, zodat appellante het juiste antwoordalternatief kan kiezen. Bij het tentamen PB0214 wordt deze werkwijze voortgezet. Appellante zoomt haar beeldscherm meermaals in en uit, naar eigen zeggen om de vraag beter te kunnen lezen. Deze uitleg volstaat voor het College niet. Uit het overleg tussen appellante en de tweede persoon, dat is vastgelegd op de opnames van het tentamen PB0332, alsmede het op gelijke wijze opkijken naar links bij de tentamens PB0322 en PB0214, concludeert het College dat appellante door de

tweede persoon is geholpen bij het maken van de tentamenvragen. Daar het om een meerkeuzetentamen gaat, staat voor het College buiten redelijke twijfel vast dat de tweede persoon in de ruimte een aantal vingers ophoudt, zodat appellante het juiste antwoordalternatief kan kiezen. Het in- en uitzoomen van het beeldscherm, is volgens het College dan ook waarschijnlijk om de leesbaarheid van vragen te vergroten voor de tweede persoon in de ruimte. Dat wordt ondersteund doordat appellante telkens dezelfde richting op kijkt vlak voor het beantwoorden van een vraag en dit de exacte richting is die zij bij het tentamen PB0332 vóór de eerste vraag heeft besproken met de andere persoon en aangewezen heeft als zijnde de plek waar hij zijn vingers moet houden. Verder doet appellante er lange tijd over voordat zij een antwoord selecteert of bevestigt/doorklikt naar de volgende vraag. Die selectie volgt echter wel vrijwel direct nadat zij naar links kijkt. Ook dit ondersteunt dat zij een antwoord krijgt doorgeseind. Anders dan appellante veronderstelt, is de leeftijd of opleiding van de andere persoon niet zeer relevant. Die kan immers antwoorden opzoeken zonder de stof zelf te beheersen.

Als de persoon, zoals appellante betoogt, uit de kamer verdwenen was (al dan niet om werkzaamheden aan het dak te verrichten), dan had appellante bovendien geen enkele reden om te vragen of deze persoon kon bukken. Deze persoon had immers al uit de kamer moeten zijn op het moment dat de tentamensessie startte.

- 2.31.4 Het College stelt vast dat met het beschreven handelen van appellante niet alleen een onregelmatigheid, maar ook fraude is komen vast te staan. Appellante heeft opzettelijk een tweede persoon toegelaten tot de tentamensessie, die haar heeft geholpen bij de beantwoording van de vragen. Hierdoor kan geen juist oordeel worden gevormd over kennis, inzicht en vaardigheden van appellante bij dit tentamen.
- 2.31.5 Voor wat betreft de kwalificatie ernstige fraude vanwege recidive, overweegt het College dat recidive niet nader is gedefinieerd in het Examenreglement. Daarom zoekt het College voor de definitie van recidive aansluiting bij de gangbare betekenis hiervan, te weten “herhaling van niet toegestaan gedrag”¹. Het College overweegt, onder verwijzing naar overweging 2.31.3 dat inderdaad sprake is van herhaling van het frauduleus handelen door appellante. Gelet op het gegeven dat voor het College buiten redelijke twijfel is komen vast te staan dat appellante de intentie had om met behulp van een tweede persoon die antwoorden voorzegt, fraude te plegen en appellante dit bij meerdere tentamens heeft gedaan, kon verweerster ook in redelijkheid overgaan tot de kwalificatie ‘ernstig’.
- 2.31.6 Een waarschuwing is niet nodig voor de kwalificatie ‘ernstige fraude’ op grond van artikel 2.3.4. van het Examenreglement.

Ten aanzien van de motivering van de uitspraak

- 2.32 Ten aanzien van de motivering van het besluit, overweegt het College dat uit vaste jurisprudentie van de Afdeling, de volgende maatstaf geldt.

ECLI:NL:RVS:2025:1831:

Dat sancties die op grond van artikel 7.12b, tweede lid, van de WHW worden opgelegd voortaan worden aangemerkt als herstelsancties heeft tot gevolg dat daarvoor niet langer de in de Awb opgenomen procedurele vereisten gelden die van toepassing zijn bij bestraffende sancties, zoals de cautie (artikel 5:10a van de Awb). Ook zijn andere in artikel 6 van het EVRM opgenomen (zwaardere) procedurele waarborgen niet van toepassing, zoals het onverwijld in kennis stellen van de aard en reden van beschuldiging in een taal die de beschuldigde verstaat en het recht om niet te worden gedwongen mee te werken aan een eigen veroordeling (nemo tenetur-beginsel).

¹ In strafrechtelijke zin: <https://www.rechtspraak.nl/juridische-begrippen/recidive>. In algemene zin: Van Dale, waarin als betekenis van ‘recidive’ onder andere is opgenomen: “opnieuw vervallen in dezelfde zonde, fout”

De Afdeling benadrukt evenwel dat het besluit om een student een herstelsanctie op te leggen moet voldoen aan de eisen die de Awb en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur daaraan stellen, in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel, het motiveringsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel. Het zorgvuldigheidsbeginsel verplicht de examencommissie om voorafgaand aan de beslissing alle feiten en gegevens over de gedraging die aanleiding geeft tot het opleggen van een sanctie en de betrokken belangen te vergaren. Hierbij is ook van belang dat de student die informatie tijdig ontvangt, zodat hij daarop kan reageren. Het motiveringsbeginsel verplicht de examencommissie om kenbaar te maken welke regel is overtreden en te specificeren en te omschrijven hoe de student de overtreding heeft begaan. Het moet voor de student duidelijk zijn waarom de sanctie wordt opgelegd. Het is hierbij aan de examencommissie om te onderbouwen dat een student de regels heeft overtreden.

2.33 Het College stelt vast dat de beslissing van verweerster voldoende gemotiveerd is. Aan het zorgvuldigheidsbeginsel is voldaan, nu verweerster door middel van schermopnames de frauduleuze handeling in beeld heeft gebracht, maar ook appellante in de gelegenheid heeft gesteld om haar zienswijze te geven. Hiermee zijn alle feiten en gegevens, alsmede de betrokken belangen voorafgaand aan de beslissing in kaart gebracht. Verweerster heeft in haar beslissing kenbaar gemaakt welke regel appellante heeft overtreden en gespecificeerd hoe die overtreding is begaan, namelijk door het benoemen van de geconstateerde onregelmatigheden in het besluit.

Ten aanzien van de opgelegde sanctie

2.34 Uit ECLI:NL:RVS:2025:1831 volgt voorts:

In het kader van het evenredigheidsbeginsel moet de examencommissie meewegen dat een beslissing op grond van artikel 7.12b, tweede lid, van de WHW, een voor de student belastend besluit is. Naarmate de nadelige gevolgen van de opgelegde sanctie zwaarder zijn voor de student, zal de toetsing aan het evenredigheidsbeginsel intensiever moeten zijn (vgl. de Harderwijk-uitspraak; ABRvS 2 februari 2022, ECLI:NL:RVS:2022:285, onder 7.9-7.10). Deze toets moet in eerste instantie door de examencommissie en het CBE worden verricht. Mocht een student zich met de uitkomst daarvan niet kunnen verenigen, dan kan hij dat in beroep aan de Afdeling voorleggen.

2.35 Uit ECLI:NL:RVS:2026:533 volgt:

De beslissing van 8 december 2025 heeft voor [verzoeker] tot gevolg dat hij op dit moment niet kan deelnemen aan het onderwijs. Daardoor is niet uitgesloten dat hij studievertraging oploopt. Deze gevolgen zijn naar het voorlopig oordeel van de voorzieningenrechter evenwel niet onevenredig in verhouding tot de met de beslissing te dienen doelen.

2.36 Het College stelt vast dat het onderhavige tentamen van appellante op grond van artikel 2.3.6 lid 1 van het Examenreglement ongeldig werd verklaard. Voorts verliest appellante conform artikel 2.3.6 lid 2 sub a drie tentamenkansen. Verder is appellante op basis van artikel 2.3.6 lid 2 sub b van het Examenreglement het recht om tentamen te doen ontnomen voor alle cursussen uit het aanbod van de Open Universiteit gedurende zes maanden met ingang van 9 oktober 2025. Tevens zal appellante op grond van artikel 2.3.6 lid 2 sub e geen judicium (summa) cum laude worden verleend, mocht zij voldoen aan de cijfercriteria. Het College overweegt dat verweerster op grond van artikel 7.12b lid 2 WHW, een betrokkene het recht kan ontnemen één of meer door de examencommissie aan te wijzen tentamens af te leggen gedurende een termijn van hoogstens één jaar. De opgelegde sanctie is zodoende minder belastend voor appellante dan de sanctie die wettelijk gezien mogelijk is. Het College overweegt daarbij dat appellante op grond van deze beslissing nog steeds onderwijs kan volgen en op grond van de onderhavige sanctie vanaf 9 april 2025 weer kan deelnemen aan tentamens van cursussen uit het aanbod van de Open Universiteit. Enkel voor de cursus PB0214 werden appellante drie tentamenkansen ontnomen, hetgeen betekent dat appellante deze cursus opnieuw zal moeten aanschaffen. Het College acht het redelijk dat nadelige

consequenties worden verbonden aan het overduidelijk bewust en herhaald frauduleus handelen van appellante en dat appellante daadwerkelijk nadeel ondervindt van dit handelen. Het College acht de opgelegde sanctie dan ook evenredig ten opzichte van het handelen van appellante. Voor een matiging van de sanctie, zoals appellante verzoekt, ziet het College gelet op het handelen van appellante geen reden, te meer nu de sanctie op grond van de geldende wet- en regelgeving zwaarder had kunnen zijn.

- 2.37 Voor zover appellante heeft betoogd dat geen waarschuwing is gegeven en daarom had moeten worden volstaan met de mildste sanctie, overweegt het College dat zowel de WHW als het Examenreglement duidelijk maken dat bij ernstige fraude een zwaardere sanctie kan worden opgelegd dan bij fraude die niet als ernstig wordt gekwalificeerd. Een waarschuwing is niet vereist alvorens een sanctie wordt opgelegd die zwaarder is dan de mildste sanctie. Artikel 2.3.6 lid 3 van het Examenreglement spreekt weliswaar over het geven van een waarschuwing dat bij herhaling van fraude een zwaardere sanctie kan worden opgelegd, maar die bepaling ziet op de niet als ernstig gekwalificeerde fraude. Zodanige fraude kan immers ook aan de orde zijn bij niet bewuste slordigheden. Bovendien heeft appellante in een ongebruikelijk kort tijdsbestek acht tentamens afgelegd. Tussen het afleggen van het tentamen voor cursuscode PB0332 en het tentamen voor cursuscode PB0214 lagen slechts twee dagen. Het was daardoor feitelijk onmogelijk voor verweerder om eerst een waarschuwing op te leggen. Het College overweegt in dit kader tot slot dat appellante eerst een vermoeden van fraude ontving en haar zienswijze heeft gegeven, alvorens verweerder de fraudebeslissing heeft genomen.

Ten aanzien van de verzoeken van appellante

- 2.38 Tot slot gaat het College nog in op de verzoeken in het beroepsschrift van appellante, die in de voorgaande overwegingen niet aan bod zijn gekomen.
- 2.38.1 Ten aanzien van het verzoek om een mondelinge behandeling te gelasten, met integrale inzage in het bewijsmateriaal en de mogelijkheid tot het leveren van aanvullend bewijs, overweegt het College dat appellante geen gebruik heeft gemaakt van de inzagemogelijkheid ten aanzien van de proctorbeelden. Evenwel werden de beelden met appellante gedeeld naar aanleiding van het verweerschrift van verweerder, waardoor inzage in de beelden plaats kon vinden. Het College overweegt dat appellante gedurende de beroepsprocedure voldoende gelegenheid heeft gehad om aanvullend bewijsmateriaal aan te leveren.
- 2.38.2 Voor zover appellante verzoekt om het examengeld vergoed te krijgen, overweegt het College dat appellante hiermee waarschijnlijk doelt op terugbetaling van het collegegeld, maar dat dit geen bevoegdheid van het College is.
- 2.38.3 Voor zover appellante verzoekt om vergoeding van proceskosten, overweegt het College dat hiervoor geen aanleiding is gelet op het bepaalde in deze uitspraak en de beoordeling van het College. Appellante vordert tevens vergoeding van het griffierecht, maar de procedure bij het College is kosteloos.

Conclusie

- 2.39 Het bovenstaande leidt tot de conclusie dat het beroep ongegrond is. Appellante krijgt geen gelijk en de beslissing omtrent ernstige fraude c.q. onregelmatigheden, alsmede de opgelegde sancties blijven in stand.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. T. Dohmen, plaatsvervangend voorzitter, en dr. L.H.H. Bollen, dr. R. van Bree, dr. T.S.E. Laros en mr. H.J.M. van Lierop, leden, in aanwezigheid van mevrouw R. Nowak als plaatsvervangend secretaris en ondergetekende als secretaris.

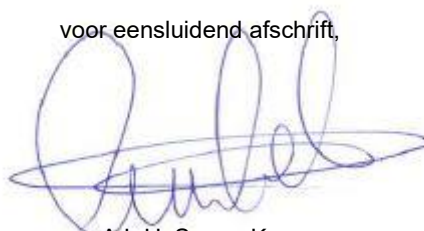
w.g. de secretaris,

w.g. de plaatsvervangend voorzitter,

mr. A.L.H. Soons-Koopman

mr. T. Dohmen

voor eensluidend afschrift,

mr. A.L.H. Soons-Koopman

Als u het niet eens bent met dit besluit van het College van beroep voor de examens, kunt u binnen 6 weken na de verzenddatum van dit besluit beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRvS), Postbus 20019, 2500 EA Den Haag of via het [webformulier](#). Alle informatie daarover vindt u op de website www.raadvanstate.nl/studentenzaken/.